AGH UNIVERSITY OF SCIENCE AND TECHNOLOGY

WYDZIAŁ FIZYKI I INFORMATYKI STOSOWANEJ KIERUNEK STUDIÓW: FIZYKA TECHNICZNA

METODY MONTE CARLO

Laboratorium 5

całkowanie metodą warstwową

zrealizował

Przemysław Ryś

1 Opis zagadnienia

Wstep

W projekcie należy użyć metody MC do oszacowania wartości całek

$$C_1 = \int_{-3}^{3} (1 + \tanh(x)) \, dx = 6 \tag{1}$$

$$C_2 = \int_0^{10} \frac{1}{1+x^2} dx = \arctan(10) - \arctan(0)$$
 (2)

$$C_3 = \int_0^1 \cos(10\pi x) \, dx = 0.24609375 \tag{3}$$

1.1 Metoda podstawowa

Dla całki postaci

$$C = \int_{a}^{b} g(x) dx \tag{4}$$

identyfikujemy f(x) jako f(x) = const, z warunku normalizacji dostajemy

$$\int_{a}^{b} f(x) dx = \operatorname{const} \cdot \int_{a}^{b} 1 dx = \operatorname{const}(b - a) = 1 \Rightarrow f(x) = \frac{1}{b - a}$$
 (5)

Modyfikujemy całkę jako

$$C = \int_{a}^{b} \frac{g(x)}{f(x)} f(x) \, dx = \int_{a}^{b} (b - a) g(x) \, f(x) \, dx \tag{6}$$

i jej wartość przybliżamy średnią z próby

$$C \approx \overline{g} = \frac{1}{N} \sum_{i=1}^{N} (b - a) \cdot g(x_i), \quad x_i \sim U(a, b)$$
 (7)

gdzie losowanie z rozkładu jednorodnego w zakresie [a,b], wykonujemy stosując prostą transformację $x_i = a + (b-a) \cdot U_i$, $U_i \sim U(0,1)$. Liczymy jeszcze drugi moment

$$g^{2} = \frac{1}{N} \sum_{i=1}^{N} [(b-a) \cdot g(x_{i})]^{2}, \quad x_{i} \sim U(a,b)$$
 (8)

i wariancję średniej

$$\sigma_{\overline{g}}^2 = \frac{g^2 - \overline{g}^2}{N} \tag{9}$$

1.2 Metoda losowania systematycznego (warstwowe nieoptymalne)

Najpierw dokonujemy podziału obszaru całkowania na M podobszarów. Załóżmy, że mają identyczną szerokość $\Delta x = \frac{b-a}{M}$. Wówczas lewą (x_m) i prawą (x_{m+1}) granicę

przedziału wyznaczają

$$x_m = a + \Delta x \cdot (m-1), \quad m = 1, 2, \dots, M$$
 (10)

$$x_{m+1} = x_m + \Delta x \tag{11}$$

W metodzie losowania systematycznego (warstwowego nieoptymalnego) określamy prawdopodobieństwo wylosowania zmiennej z danego podprzedziału p_m jako

$$p_m = \frac{1}{M} \tag{12}$$

Dla każdego podprzedziału m-tego określamy liczbę losowań

$$N_m = p_m \cdot N \tag{13}$$

obliczamy n = 1 i 2 moment oraz wariancję

$$g_m^n = \frac{1}{N_m} \sum_{i=1}^{N_m} [(b-a) \cdot g(x_{im})]^n, \quad x_{im} \sim U(x_m, x_{m+1})$$
 (14)

$$\sigma_m^2 = g_m^2 - (\overline{g}_m)^2 \tag{15}$$

Teraz możemy oszacować wartość całki C jako średnią i wariancję średniej

$$C \approx \overline{g} = \sum_{m=1}^{M} p_m \cdot \overline{g}_m \tag{16}$$

$$\sigma_{\overline{g}}^2 \approx \sum_{m=1}^M p_m^2 \cdot N_m \cdot \sigma_m^2 \tag{17}$$

1.3 Metoda losowania warstwowego (optymalnego)

W metodzie tej postępujemy identycznie jak dla losowania systematycznego poza jednym wyjątkiem, liczbę losowań N_m w każdym podprzedziale określamy według wzoru

$$N_m = \frac{p_m \sigma_b M}{\sum_{j=1}^M p_j \sigma_j} N \tag{18}$$

gdzie: σ_j to prognozowane/szacowane wartości odchylenia standardowego, które obliczamy metodą podstawową dla małej wartości N (np. $N=10^2,\,10^3$) - bo dokładnych wartości nie znamy. Oczywiście w trakcie wykonywania właściwych obliczeń (metoda warstwowa) na bieżąco wyznaczamy "dokładniejsze" wartości σ_m i ich ostatecznie używamy do liczenia wariancji średniej.

2 Wyniki

Metoda	Średnia					Odchylenie standardowe			
Metoda podstawowa		5.491	5.644	6.025	5.988	0.490	0.153	0.049	0.016
Losowanie systematyczne		6.009	5.997	6.001	6.000	0.043	0.016	0.005	0.002

Tab. 1: Porównanie średnich i odchyleń standardowych dla różnych metod

Metoda	Błąd (%)							
Metoda podstawowa	$\begin{bmatrix} 8.916 & 2.719 & 0.814 & 0.259 \end{bmatrix}$							
Losowanie systematyczne	0.711 0.260 0.082 0.026							

Tab. 2: Błąd procentowy dla różnych metod

3 Wnioski

Otrzymane wyniki pokazują, że obie metody, zarówno metoda podstawowa, jak i losowanie systematyczne, są skuteczne w oszacowaniu wartości całek. Metoda podstawowa wydaje się być bardziej wrażliwa na liczbę próbek, gdzie zwiększenie liczby próbek znacząco poprawia dokładność estymacji. Z kolei losowanie systematyczne charakteryzuje się mniejszym odchyleniem standardowym dla większości przypadków, co sugeruje, że może być bardziej stabilne dla danej liczby próbek. W praktyce wybór odpowiedniej metody zależy od wymagań dotyczących precyzji i równomierności próbkowania.